

FLACYJAN (2) *sb m*

Pierwsze a jasne; -ân- (1), -an- (1) WujJud (1 : 1).

pl N flacyjâni (1). ◇ G flacyjan(o)w (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Zwolennik nauki teologa protestanckiego Macieja Flaciusa (zwanego Illyricus, właściwie M. Vlacich), żarliwego obrońcy czystego luteranizmu wobec zwolenników Melanchtona (2) : To tedy y Lutrâ y wiernych vcźniow iego Flâccyânow nie chwâlic âle gânic muście WujJud 109v; one fâme [różne odszczepieństwa] kâzde zoľobnâ fwmî włâlnemi przezwyfki ktorych fie zâprzeć niemogâ/ fâ nâzwâne. (iâko Luterani/ Kâlwinistowie/ Flâccyani/ Trydeyte. etc.) WujJud 116v.

AKtt